

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 5. november 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 30 (BEU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Eigil Andersen (SF).

3. december 2014

J.nr. 2014-0035118

Spørgsmål nr. 30:

”På baggrund af, at Arbejdsskadestyrelsen i en konkret sag om sex-chikane på arbejdspladsen så sent som to-tre år efter anmeldelsen forsøger at indhente vidneerklæringer - selv om sex-chikane ifølge to lægeerklæringer førte til alvorlig depression - ønskes belyst, om ministeren anser dette for at være god sagsbehandling, når det sandsynligvis er meget svært for vidner at huske, hvad der præcis skete for to-tre år siden, eller burde disse vidneerklæringer have været indhentet straks, når arbejdsskaden blev anmeldt?”

Endeligt svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen, som har oplyst følgende:

”Arbejdsskadestyrelsen kan ikke kommentere på konkrete sager, men kan generelt oplyse, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i Arbejdsskadestyrelsen for tiden er ca. 6 måneder. Dette gennemsnit afspejler, at en række sager hurtigt kan afgøres, mens nogle mere komplekse sager tager længere tid.

Når en arbejdsskadesag er anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen, er styrelsen altid forpligtet til at søge arbejdsskadesagen bedst muligt oplyst med oplysninger fra den tilskadekomne borger, læger og arbejdsgiver.

Indledningsvis oplyser borgeren, hvad pågældende har været udsat for, i hvilket omfang og hvornår. Pågældende oplyser også om eventuel behandling af den anmeldte skade.

Hvis muligheden for anerkendelse ikke er udelukket ud fra de indkomne oplysninger indhenter Arbejdsskadestyrelsen en speciallægeerklæring, som skal medvirke til at afdække, om der kan være årsagssammenhæng mellem sygdommen eller skaden og den belastning, som borgeren oplyser at have været udsat for på arbejdspladsen.

Først når Arbejdsskadestyrelsen har modtaget speciallægeerklæringen, vil styrelsen endeligt kunne forholde sig til, om den anmeldte skade skønnes at kunne anerken-

des ud fra borgerens beskrivelse af den belastning, som pågældende har været udsat for.

Hvis belastningen ud fra det oplyste har haft en karakter og et omfang, der kan begrunde sygdommen, beder Arbejdsskadestyrelsen om arbejdsgiverens bemærkninger til oplysningerne. Hvis arbejdsgiveren ikke kan bekræfte, at den tilskadekomne kan have været udsat for de oplyste belastninger, må Arbejdsskadestyrelsen på anden vis forsøge at indhente oplysninger herom.

Det sker gennem indhentelse af vidneudsagn fra personer, der – ifølge tilskadekomne – vil kunne bekræfte den tilskadekomnes version af sagen.

Af hensyn til de tilskadekomne vil Arbejdsskadestyrelsen normalt forsøge at undgå at involvere udenforstående i sagen. Det gælder specielt i sager om anmeldelse af psykiske sygdomme. Derfor iværksættes indhentelse af vidneudsagn først, når en sag som i ovennævnte tilfælde forgæves er forsøgt oplyst på anden måde. Af hensyn til sikkerheden i vidneudsagnene skal det altid indhentes så hurtigt som muligt. Men som følge af de forudgående sagsskridt kan der i nogle situationer gå længere tid, før det sker. Der bør dog kun helt undtagelsesvist gå så lang tid, som beskrevet i spørgsmålet.

Arbejdsskadestyrelsen er opmærksom på, at det kan være svært at huske konkrete episoder på arbejdspladsen, når der er gået noget tid siden det fandt sted. Kravet til vidnets udsagn er derfor heller ikke i detaljer at kunne beskrive, hvad der er foregået, men at vidnets udsagn understøtter den tilskadekomnes forklaring af de arbejdsmæssige belastninger.”

Jeg kan henholde mig til Arbejdsskadestyrelsens svar.

Venlig hilsen

Henrik Dam Kristensen